

Bogdan ULMU

FLORIN FAIFER, UN TEATROLOG MODERN, DE MODĂ VECHĂ

Se zice că profesorul FF ar fi împlinit o vîrstă respectabilă. Se poate. Studenții (mai precis junele) mă întrebau mereu cîți ani are: cînd le răspundeam, ziceau că nu se poate. Și nu greșeau.

Rar un om atît de tînăr, la o vîrstă la care alții cred c-au terminat socotelile cu activitatea.

Rar un altoi de cultură solidă, de tip clasic, pe o minte deschisă la nou.

Florin Faifer a știut să fie sobru și ludic, cînd era cazul. S-a făcut iubit de studenți și de amici. A admirat mereu sexul frumos, cu discreție și cavalerism. A scris mult, cu acribie, cu seriozitate: despre teatrul românesc, despre cel universal, despre criticii români. Dar a atacat și

subiecte colaterale, și-a impus punctul de vedere față de mondenități și politicieni. A polemizat, ori a vorbit cu tandrețe, despre cărți, spectacole, actori apropiați punctului său de vedere. Portretizează exact, dă verdicte juste, ironizează fin.

A condus doctorate și a creat doctori în artele spectacolului. Mă întîlnesc și acum cu el în comisii de examen și admir, în continuare, știința analizei subtile și profunde pe care o face referatelor și tezelor doctorale.

Și l-am mai invidiat pe colegul meu pentru ceea ce constituie mîndria lui: **familia**. Mama, tatăl, fiul, toți cu antecedente & recunoașteri în lumea literaturii. Și Florin s-a luptat, de cînd îl știu, să ție vie memoria părinților, publicînd și republicînd cărțile lor. Acestea au apărut în mai multe ediții, iar *Ciubăr Vodă* de Laurențiu Faifer s-a și montat, din cîte știu, pe două scene (unul din spectacole l-am și văzut, pe scena *Luceafărului*). Ba chiar a editat un DVD cu melodii compuse de mama sa, Margareta Faifer, interpretate de actori și soliști ieșeni.

Mai demult, a scris o carte despre *călătorii*, așa cum apar ele în literatura română. Susținea, pe-atunci că este *compensatorie*: cartea unui om care n-a apucat să vadă lumea, în schimb a cunoscut-o prin ochii altora. Din fericire pentru el, regretul a dispărut, în ultimii ani Florin făcînd dese excursii prin Europa. Ba chiar, povestea, l-a cunoscut, de-aproape, pe Domingo!

Într-un an aniversar, nu pot decît să-i doresc putere de muncă și să aștept noi volume dedicate artei pe care o iubim amîndoi: teatrul.